

Kun tiden kan vise, i hvilken udstrækning u-landenes sammenhold på Genève-konferencen, blokdannelsen „de 77“, vil kunne holde. I gruppen føles, at dette sammenhold gav så store resultater i Genève, at det for enhver pris bør bevares. „De 77“ er en meget heterogen gruppe både geografisk, og hvad interesser angår. Den omfatter såvel rene udviklingslande som lande, der på visse områder er ret fremskredne, f. eks. Mexico, Argentina, Indien og Jugoslavien. Ydermere er de enkelte landes eksportvarer naturligvis af meget varierende karakter, og det samme gælder de traditionelle kanaler for disse landes udenrigshandel. Sammenholdet blandt „de 77“ kan derfor, i hvert fald på konkrete, begrænsede områder, meget vel komme ud for større belastninger, end det kan bære.

4. Østblokkens ønsker.

Fra østblokkelandenes side er man gået kraftigt ind for UNCTAD's oprettelse. I 50'erne fremførte østlandene forgæves forslag om oprettelse af en verdenshandelsorganisation, og det var derfor naturligt for dem at støtte u-landenes bestræbelser for at få UNCTAD oprettet. Det synes klart, at østblokkelandene på det strukturelle område vil forfølge deres almindelige linje om en universel udvidelse af verdenshandelen, herunder også øst-vesthandelen.

Der er i UNCTAD-sekretariatet oprettet en særlig afdeling for „handel med de socialistiske lande“ ledet af en sovjetisk handels ekspert, og spørgsmålet er allerede rejst fra disse landes side, om ikke øst-vesthandelsproblemerne bedre kan diskuteres i UNCTAD end i det hidtidige forum, FNs økonomiske kommission for Europa.

Østblokkelandene proklamerer ofte deres støtte til u-landenes handelspolitiske program i UNCTAD, men de østlige bidrag til praktiske fremskridt er i øjeblikket beskedne. Østlandenes import fra u-landene ligger på et lavt niveau sammenlignet med de vestlige landes import, både totalt og pr. indbygger. De østlige løfter om betydelige procentuelle stigninger i handelssamkvemet med u-landene i de kommende år bidrager derfor kun relativt lidt til løsningen af u-landenes problemer, selv om der på længere sigt skulle ligge betydelige markeder

i østlandene for u-landenes eksport af råvarer og fødemidler. Det bør også bemærkes, at østlandene hidtil ikke har levet op til deres egen hyppigt udtalte kritik over den vestlige verdens fortsatte „udplyndring“ af de tidligere koloniområder. Østlandene betaler normalt de samme priser for u-landenes råvarer som de vestlige lande, sommetider endda væsentligt mindre end verdensmarkedsprisen som følge af gunstige langtidsaftaler om levering til forud fastlagte priser.

5. Vestens holdning til UNCTAD.

Kernen i UNCTAD's problemer er svælg mellem verdens fattige sydlige del og dens rige, nordlige del. I det „rige nord“ har den ene part, østblokken, foreløbig kun ringe muligheder for at øve en afgørende indsats til forbedring af u-landenes økonomiske vilkår, og u-landsgruppen er derfor stort set henvist til at betragte den i handelsmæssigt henseende langt stærkere kreds af vestlige lande som den potentielle hovedmedhjælper ved løsningen af u-landenes udviklingsproblemer. Vestens holdning vil derfor være af væsentlig betydning for UNCTAD's fremtid. Det har imidlertid indtil nu ikke været muligt for de vestlige lande at fastslåge fælles hovedretningslinier for deres politik i UNCTAD-spørgsmål. De hidtidige bestræbelser inden for OECD's rammer i Paris samt på vestlige møder på teknisk plan i New York har ikke ført til større konkrete resultater, men en langsom udvikling i retning af en mere konstruktiv indstilling til UNCTAD's virksomhed synes dog at være i gang, også i vestlige lande, der på grund af store økonomiske interesser i og traditionelle handelsforbindelser med u-landene, ser med særlig skepsis på u-landenes aktiviteter i UNCTAD.

6. Konklusion.

Trods de divergerende opfattelser med hensyn til tilrettelæggelsen af, formålet med og rammerne for UNCTAD's fremtidige arbejde, foreligger der allerede nu inden for UNCTAD's arbejdsområde mange vigtigere arbejdsopgaver, som medlemslandene alle har givet tilslutning til at drøfte, og i betragtning af u-landenes brændende interesse for UNCTAD-arbejdet og ønsker om snarlige